Alsólendva, 1915. XX. évfolyam 29. szám. Vasárnap, julius 18.

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:
Egész évre . . . . . 8 K
Fél évre . . . . . 4 „
Negyed évre . . . . . 2 „
Egyes szám ára 20 filler.

Felelős szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Telefonszám: 13.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.
Nyilttér sora 1 korona.

Az amerikai magyarok jajkiáltása.

Akiknek két hazát adott a végzetük...

Messzi tengeren tulról, Amerikából, a „szabadság hazájából," mely most szinte elérhetetlen távolságban van tőlünk, kerülő utakon eljutott hozzánk a legtekintélyesebb amerikai magyar lap, a „Szabadság" egy példánya. Amilyen örömmel látjuk ebből, hogy az antantbarát Amerikában a szabad magyar sajtó szavát még mindig nem lehetett elnémitani, époly szomoruság vesz rajtunk erőt, amikor e sorokból kintrekedt honfitársaink szomoru sorsáról, tehetetlenségéről olvasunk. *„Mi, akiknek két hazát adott végzetünk"* cimet viseli a „Szabadság"-nak egy junius közepén megjelent cikke, mely mindenképpen méltó és érdemes a reprodukálásra. Amerikai véreink jajkiáltása itt következik:

*

Ha tragédia már önmagában véve is a kivándorlás (pedig kétségtelenül az!); ha az embernek vándorbotot kell venni a kezébe és otthagyni a szülőföldjét: akkor azért tragédia az különösen, mert a kivándorlónak önkéntelenül — akarva, nem akarva — két hazája lesz. Már pedig az emberi természet örök törvénye szerint egy embernek csak egy hazája legyen. Abban a körülményben, hogy a kivándoroltnak kettő van, már benne rejlik a tragédia magva. A sorstragédia magva, mert hiszen a sors tett mindannyiunkat kivándorlókká és a sors adott igy nekünk két hazát egy helyett.

Rendes, békés időkben ennek a tragédiának a magva csak mag marad. Benne van ugyan valahol a szivünk mélyében, érezzük is talán itt-ott, de nem buvik elő igazán, ki se hányja a fejét, nem is mutatkozik. Kettőt szeretünk egy helyett s ez a dupla honszerelem époly természetes az adott esetben, mint amily természetellenesnek látszanék nagy általánosságban.

Rendkivüli, háborus időkben azonban ez a mag, a mi kivándorlási tragédiánk magva, hamar kibuvik, nő, egyre nő s a tragédia magvából mindinkább kifejlődik maga a tragédia.

Tapasztaljuk ezt, keservesen tapasztaljuk tiz hónapja mi is, magyar származásu amerikaiak. Mi, akik minden idevándorolt nemzetiség közül a józanságunkkal és munkánkkal váltunk ki és azzal, hogy közöttünk nem akadt feles szánu fekete-kezü zsaroló bandita, se leánykereskedő, se politikai kalóz. Mi, akiknek mindig az volt a főjellemvonásunk, hogy soha sem szüntünk meg szerető fiai maradni a magyar szülőhazánknak, de emellett ugy megszerettük ezt az amerikai ujhazánkat, hogy minden percben készek lettünk volna érte az életünket feláldozni.

Azok, akik semmivel se amerikaiabbak minálunk, de annál inkább angolabbak, kiadták a jelszót, hogy Anglia oldalán van az igazság ebben a háboruban s igy minden helyes, amit Anglia és a szövetségesei tesznek, s minden rossz, amit Németország tesz és Németország szövetségesei. Az utóbbiak közé tartozik Magyarország, — s itt kezdődik a mi tragédiánk.

Vagy nem tragikus dolog-e az, amikor száz- és százezernyi magyar amerikai kénytelen hónapok óta látni, hallani, olvasni és tapasztalni, hogy az amerikai közvélemény tótágast áll örömében, ha azt jelenthetik, vagy hazudhatják az amerikai lapok ökölnyi betüs cikkekben, hogy betört az orosz Magyarországba, de szomorodott szivvel vesz tudomást ugyanaz az amerikai közvélemény arról, ha kiveri és elveri a magyar az oroszt?!

Vagy nem tragikus dolog az, amikor sok százezernyi magyar amerikai azt látja, hogy a mi szülőhazánk ellenségeinek mindent szabad, de szövetségeseinek semmit? Anglia ugy bánhatik Amerikával, mint a kis gyermekkel, megtilthatja neki, hogy tengeri kereskedelmet folytathasson Európával, utját állhatja minden hajójának és leszedheti azokról az árukat, fütyülhet Amerika minden tiltakozására, — de Németország még azt se kivánhatja, hogy amerikai utasok ne utazzanak épen olyan angol hajókon, amelyek hadiszereket szállitanak Angliának! Angliának Amerika szerint jogában áll százmillionyi német, osztrák és magyar civil népet éhhalálra itélni, de Németországnak nem szabad egy angol hajót elsülyeszteni, ha azon civilek is vannak!

Valljuk csak be őszintén, igazán, hogy fáj, nagyon fáj ez nekünk. Nagy csalódás ez reánk nézve, akik nem ezt érdemeltük Amerikától. Egyáltalán nem! Mi német, osztrák és magyar bevándoroltak tömegesen lettünk amerikai polgárokká, amit se az angol, se a francia bevándoroltak nem tettek meg. Nekünk, az igaz, két hazát adott a végzetünk s ezt sohase is tagadtuk és ma se tagadjuk, de amazoknak, az angol, a japán, a francia bevándoroltaknak csak egyet s ez az egy nem Amerika, hanem a szülőhazájuk.

És mégis mi ellenünk, a mi szülőhazánk s szövetségesei ellen van az amerikai közhangulat! S mégis irgalmatlanul, komiszul heccel az amerikai sajtó a német s vele az osztrák és magyar ellen. Háboruért orditanak, nem azért, mert egy német vizalatti elsülyesztette az amerikai Gunflight olajhajót, hanem azért, mert egy másik német vizalatti elsülyesztette az angol Lusitania gyorsgőzöst. Nem törődnek azzal, hogy harminc millió német, osztrák és magyar vérü, Amerikához hü, becsületes lakósa és polgára van ennek az országnak, akik a leglehetetlenebb és legtragikusabb helyzetbe kerülnének, ha Amerikával sikerülne hadat üzentetni Németországnak és Ausztria-Magyarországnak.

Fáj a szivünk ennek a láttára, nagyon csalódottan érezzük magunkat, tragikus a helyzetünk nekünk, akiknek két hazát adott a végzetünk s látjuk, hogy lelketlen izgatók és angol bérencek most ezt a két hazát szembe akarnák egymással terelni.

Isten óvjon meg bennünket ettől!

Egy öreg amerikás.

Átvonulás egy orosz falun.

Reggel négy óra óta masiroznak az ezredek az orosz sikságon. A sárgás, hamvasszürke tájon csak egy-két bokor meredezik, mint egy rosszul beretvált arcon a szakáll sörtéje. A sivó homok itt az ellenség, mely mindenütt körülvesz, mely kiapadhatatlannak látszik és a láb térdig gázol bele. A katonák most még egy taktust tanulnak a menetelésben: Kirántani a lábat a homokból!

A sereg mögött mint óriási kigyó kuszik a trén, se eleje, se vége nem látszik. Kinnal ván-szorognak a lovak és szőrük csillog az izzadságtól. Nagy erőlködésükben ügyet se vetnek a fölöttük zümmögő legyek felhőjére. A kocsik elé négyes, sőt hatos fogatot adtak. Mégis csudaszámba megy minden lépésnyi haladás, olyan mély a homok. A ló keservesen huzza ki a patáját a homokból, csak azért, hogy a következő lépésnél megint mélyre süllyessze. Távolról ugy látszik, mintha hasán csusznék a szegény állat. Imponáló ez a hősies erőlködés.

A katonák csevegnek, nevetgélnek, sőt reggel énekelnek. Érzik még a hajnali kávé melegét, érzik pihent erejüket és szinte benne van a levegőben, hogy valami nagy kaland következik. Tudja mindenki, hogy az ellenség már nem lehet távol. Minden lépés közelebb hozza, — szinte megfeledkeznek a kegyetlen homokról.

Igy mennek lassan előre. A láthatáron egy kis folt bontakozik ki: házak, jobban mondva kunyhók. Már magasan jár a nap, láthatják, hogy egy nyomoruságos kis falu állott az utjukba. Az a tudat, hogy ellenséges népség következik, önkéntelen is gyorsitja a menetet. Már hallatszik is egy dühöngő kutya rekedt vakkantása, mire a falu kutyái mind ugatásba kezdenek. De se se kutyát, se embert nem látni. Az emberek nem merik ellenséges indulatukat mutatni s igy csak esztelen állatok üvöltése fogadta az érkező katonákat.

Igy kezdődik meg az átvonulás. A parasztfiuk akaratlanul is hazagondolnak a szülőfalujokra. Énekelnek a katonák. Az apró ablakok mögül eleinte csak elsuhanó árnyak mutatkoznak. Majd viztekintetü gyermekek kusznak elő s egy reszkető öreg ember tétova léptekkel, hunyorgatva közelit a parancsnok felé. Az ezredes lova, mely még mindig olyan óvatosan lépdel, mint kint a homokban, felhorkan. Az öreg orosz álnokul pislant, hunyorgat, nem mer az ezredes szeme közé nézni s megkisérli a kezét elkapni, hogy megcsókolja.

Eközben dadog egy-két szót, nyilván alázatosságot emleget s kiméletet kér a falu számára. Az ezredes komolyan bólint a fejével, elinti a motyogót és tovább lovagol. Össze gyülekezik az egész falu és sandán, némán nézik a sereget. Egy-két legény rájuk kiált, de az oroszok csak mély meghajlással felelnek. Szó nem hagyja el ajkukat. Csirkét, tojást, vajat kellene vásárolni, de nincs semmijök, a saját katonáik vittek el mindent. Ők maguk is éhinség előtt állanak. Aszszonysirás. Egy nyulánk altiszt megsajnálja őket

Alsólendva gabona- és fütőanyag beszerzése.

Néhány szó a város feladatáról.

Városunk képviselőtestületének multheti számunkban ismertetett akciója, mely szerint be fogja szerezni a lakósság egész évi gabona- és fütőanyag szükségletét, nagy megelégedéssel és tetszéssel találkozott a lakósság körében. Megnyugvással és bizalommal nézünk immár a jövő s így a téli hónapok elé, mert örömmel látjuk, hogy a város a segitségünkre siet s nem leszünk magunkra hagyatva a télire való kenyerünk és tüzelőanyagunk előteremtésének sok gondot és rengeteg utánjárást igénylő munkájában.

Multheti cikkünk folytatásaképpen közölhetjük, hogy az a héttagu bizottság, melyet a város képviselőtestülete ebben az ügyben kiküldött, már nagyjában elvégezte a reá bizott munkát, tárgyalt több helybeli és vidéki kereskedővel és sikerült neki olyan megállapodásra jutnia, amely minden kétséget kizáróan biztositja az életrevaló, minden dicséretet megérdemlő akció sikerét. Tehát megvalósul mindannyiunk hő álma, mindenkinek meg lesz télire a maga jó lisztje, fája és szene, amit minden utánjárás nélkül kaphat meg s ami a fő, sokkal kevesebb pénzébe kerül, mintha ő maga szerezné be.

A város akciója különösen azért örvendetes, mert nagy mértékben megkönnyiti a lakósság helyzetét. Tudvalevő, hogy a legtöbb embernek nem áll módjában előre megvásárolni az egész esztendei lisztjét és fáját, a legtöbben kénytelenek a beszerzést későbbre halasztani. Minthogy pedig a kormány csak szeptember 15-éig engedi mindenkinek beszerezni az évi lisztszükségletét s akik addig be nem szerzik, a hadiliszt használatára lesznek utalva, s minthogy a tüzelőanyag ára is folyton emelkedik, ugy ha a város nem gondoskodna már előre a szükséges gabona- és fütőanyag mennyiségnek beszerzéséről, a szegényebb néposztály a legsötétebb jövőnek nézne elébe.

A város már megtette a szükséges lépéseket, hogy mindenki jelentse be, mennyi lisztre, gabonára, fára és szénre lesz szüksége. Az igy bejelentett összmennyiséget a város már most — amikor még normálisak az árak — meg fogja venni, alkalmas helyen elhelyezi s mindenki átveheti belőle azt a mennyiséget, amennyit előre lefoglalt. Óriási előnye lesz a dolognak, hogy a bejelentett mennyiséget átveheti és fizetheti mindenki akár egyösszegben, akár részletekben, sőt egészen kicsiny részletekben is. A másik, még fontosabb előny pedig az lesz, hogy a város nem kiván keresni az üzleten egy fillért sem s igy a beszerzési áron, haszon nélkül ad át mindent a polgárságnak. Hogy mindenből csak a javát fogja beszerezni a város, azt garantálja a kiküldött bizottság tagjainak — akik a vételt is eszközölni fogják — szakismerete és buzgalma.

Már multheti cikkünkben megjegyeztük, hogy véleményünk szerint a városnak nem szabad megállania a gabona és fütőanyag beszerzésénél, hanem folytatnia kell ezt az áldásos munkát. Ki kell terjeszteni atyai gondoskodását más élelmicikkekre is, pl. a burgonyára, zsirra, babra stb.-re. Amig azonban ez megtörténhetik, lenne egy igen üdvös feladata a városnak, amely szintén már régi kivánsága, óhaja a közönségnek. Ez a feladat pedig az, hogy tegye meg a város a kezdő lépéseket illetékes helyen az élelmiszerek (és különösen a piaci élelmiszerek) árainak maximálására vonatkozólag. Elég egyetlen egyszer, egy félórára kimenni a piacra, hogy lássa mindenki, milyen vásár folyik ott. A közönség tehetetlen dühhel, a végsőkig felingerelve kénytelen tűrni, hogy mennyire ki van szolgáltatva az elárusitók kapzsiságának, akik a háboru óta a legszemérmetlenebb módon élnek vissza a helyzettel. — Irigykedve olvassuk laptársainkból, hogy Nagykanizsán, Egerszegen, Tapolcán, Sümegen és a megye és az ország minden valamirevaló helyén már rég megszabták az élelmiszerek maximális árait s *mindenütt alacsonyabbak az árak, mint nálunk!* Csak Lendván nem történt semmi eddig. Azaz mégis történt, megszabták, hogy a vajnak és turónak kilónkint mi az ára, de mivel a piacon nincs mérleg, ez olyan „adtál Uram esőt, de nincs benne köszönet" féle intézkedés volt.

A lendvai piacon ma 3 darab tojást kinálnak 40 fillérért. Nemrég tanui voltunk annak, hogy a községbiró ur kiadta a jelszót, hogy 4 tojást kell adni kéthatosért. Erre az egyik falusi asszony visszafeleselt, hogy kint a falvakban a „tikász" is négyivel szedi a tojást, minek hozzák be akkor Lendvára? Ennek az asszonynak volt valami kis igaza. Ha a tyukász ott helyben négyével veszi a tojást, a falusi asszony itt benn nem fogja annyiért adni, az bizonyos. Ámde gondoskodni kellene arról, hogy a tyukászok és tojásszedők ne hordhassák el az orrunk elől a tojást és a baromfit más megyébe, más országba. Mi itt sokszor még félnapos keresgélés, kunyerálás után se tudunk tojáshoz jutni, ugyanakkor azt olvassuk a fővárosi lapokban, hogy csupán junius hóban csupán Berlinbe 150 vaggon tojást vittek ki Magyarországból. És még hány helyre vittek ki és még hány száz vaggonnal!...

Ismételjük, a mi véleményünk az, hogy ha hatóságaink komolyan akarnak munkálkodni a közélelmezés javitása, a drágaság enyhitése s a lelketlen élelmiszeruzsora ellen, folytatni kell a munkát! Szerezzen be a város mindent, amit beszerezhet s amit nem lehet előre nagyban megvenni, annak állapitsa meg a maximális árát s nézzen utána, hogy azt be is tartsák. A tyukászokat és tojásszedőket pedig talán utasitanák valami más tisztes foglalkozásra, hogy ne kopjon fel az állunk miattuk!

---

s nevetve dob egy fél kenyeret közibük. De nem mernek hozzányulni, ott marad az ut szélén, ahova esett. Egy kutya gyanusan körülszaglássza, — annak se kell az ellenséges kenyér.

A katonák vezetőt keresnek, mert mocsaras vidék következik. Az ezredes lengyeleket keres erre a szolgálatra. Egyszerre mind lengyelnek vallja magát. Orosz a templomuk, orosz a beszédjük, de azért csak azt mondják, hogy ők lengyelek. A tisztek figyelnek egy-két embert, akik félrehuzódva állnak a tömegtől. Megszólitják őket. Ezek valóban tudnak lengyelül. Ők lesznek a vezetők. Az emberek azonban meg vannak rémülve, huzódoznak a szolgálattól, nem olyan szivesek, mint a többiek. Suttogva vallják be, hogy ha megmutatják a helyes utat, akkor mind a halál fiai lesznek. De ha feleségeiket, gyermekeiket is elvihetik, készek minden szolgálatra. Az egyik, hogy ezt bebizonyitsa, berohan a kunyhóba s egy ijedten rikácsoló sovány tyukot nyujt át, mint valami nagyszerű ajándékot népük felszabaditóinak.

A sereg tovább vonul egy sötét folt irányában. Ez a menetelés legközelebbi célja, az erdő, amely mögött már ellenséges katonaságot jeleztek. Mindenki türelmetlenül várja a harcot, fáradságot senki sem érez. A falu népe mozdulatlan félelemmel nézi az átvonulást. A templom előtt kövér pópa áll, piszkos, fekete talárban, alázatosan hajlong, kezeit a hátán keresztbe kulcsolja.

„Mintha csak bombát rejtegetne" — vélekedik egy szőke hadnagy s tovább mérgelődik, hogy milyen piszkos az ut. Az elegáns fiatal tiszt eleinte kerülgetni próbálja a pocsolyákat. De belátja, hogy lehetetlen a próbálkozása, nevetve sóhajt egyet s már térdig gázol a sárban. Az ő szakasza az utolsó, a hátvéd. Az embereket szinte kábulat fogja el a menetelés egyformaságától. — Minthogy az ellenséges falut küzdelem nélkül hagyhatták el, ellenséget nem találtak, életüket nem kellett védeni, kedélyükről a kiállott veszedelmek feszültsége eltünt. Jóindulattal bólintgatnak a falu népe felé. De ez a koldus szolga-népség ugy tesz most már, mintha nem is érdekelné az osztrák-magyar sereg és mocskos kunyhóikba vonulnak vissza. Üres, néma, kihalt a falu megint, épp ugy, mint mikor a katonák bevonultak.

Ekkor történik, hogy a nyulánkarcu tiszt hirtelen a fejéhez kap, valami sajátságos borzasztó érzés futja át, mintha valaki hegyes kövel dobta volna halántékon. Körülnéz, hogy ki dobál itt, de ekkor már puskaropogás hallatszik a faluból, lövöldözés folyik a kivonuló katonákra. A hadnagy egy pillanat alatt felhagy gondtalan álmodozásával s nem nem soká latolgatja a dolgokat. Ámbár ő utóvéd és keserves ulja lesz, még csapatját utolséri, ha a faluban visszamarad, — mégis vak düh fogja el őt és embereit, hogy ezt az álnok népséget megleckézteti.

Visszarohannak a lövések irányába. Egy pillanatra elnémul minden s ugy látszik, mintha csak a napon aludnék az ártatlan falu. De vad kiabálás kezdődik, a puskatustól recsegve ajtók szakadnak be, bajonett szalad a husba, kiabálás, üvöltözés, — és a jámbor, ártatlan oroszok mind fegyvert ragadnak. Lángba borulnak a szalmatetők s halálhörgésbe fullad a fegyvermoraj.

A hadnagy már nem elegáns, — fekete a füsttől s poros csizmáján veres csikokban csurog a vér. A hátvéd sorakozik, — hörgő sebesültek és hullák közt siet az elvonulf csapat után, csak egy altiszt marad az utca árkában, — ott fekszik amellett a darab kenyér mellett, amelyet jó szivvel, barátsággal dobott az oroszoknak. *A. E.*

Muszkák és magyarok.

(Szerzőnek „Tüz" c. könyvéből.)

Két magyar baka kémleli a muszkát.

Baka: Talán el is felejtöttek bennünket, komám. Pedig tennap se ebédeztünk. (Tariszpályára pillant.) Ha ez a kis, jó, hazai szalonna nem lett vóna! (Előveszi a szalonnát, szagolgatja.) Micsoda malac vót e komám? Még a farka högyin is zsir csöpögött ennek!

Koma (megrebbenve néz az erdő felé): Nézd! Mozognak az erdő szélin! (A fegyverhez kap.) Muszkák!

Baka: Az annya szentjit! Legalább a szalonnából ehettünk vóna. (Figyelve.) Csönd. Vigyázzunk. Nyisd ki a szömöd. (Mereven az erdő felé néz.)

Az oroszok előre futnak, eldobják a fegyvert s a kezüket az ég felé emelik.

Koma: Te Jóska, ezek mögadják magukat.

Baka: Köllenek a fenének! Jó mögvótunk igy. (A szalonnát eldugja, figyelve.) Hányan löhetnek, koma?

Koma: Hát, pajtás, vagy huszan.

Baka (megvillan a szeme): Akkor elibük! (Az oroszok elé rohan, a koma utána. Az oroszok a földre hullanak. Baka rájuk kiált): Ne nyöszörögjetek az anyátokat! (Egy-két fej fölemelkedik, a sápadt arcokból riadt, könnyel telt pillantások vetődnek a magyarokra.)

Koma (az egyik oroszra kiált): Vifil?

Az orosz (nyöszörögve): Zvancik.

Koma (mérgesen a bakához): Csak husz!

Baka (indulatosan): A sok nyavalyását! Legalább a szalonnám ehettem vóna mög!

Koma (nyersen az oroszok felé kiált): Venig! Nem köll Zvancik! Rükverc!

Baka: Rükverc! Rükverc! Ha legalább ötven gyütt vóna. Még kinevetnek, ha husz ilyen nyavalyással beállitunk.

Koma (nyersen az oroszok felé): Kommen fufcik, kut, veniger nikt gut! Mönnyetek a fenébe!

(Az oroszok hirtelen összebujnak, riadt, gyors beszélgetés kezdődik, néhány feláll, az erdő felé pislant, ujra beszédbe erednek, néhány az erdő felé indul.)

Egy orosz (lassan, megállapodva, a magyarok felé): Kommen fufcik!

Baka (ránéz a komájára): Százat köllött vóna mondani!

Koma: Csak a fufcik jutott eszembe.

Baka (ránt egyet a vállán): Hát ölég. A szalonnát azér bepofázzuk. Hadd csurogjon a nyáluk tüle!

Koma: Majd elhozom. (Indul a szalonnáért.)

Baka (a puskájára támaszkodva néz az oroszokat, az oroszok nézik szeliden őket.)

K o m a (jön a szalonnával): No itt van! (Kanyarit a kenyeréből, odaadja a bakának.)

B a k a (vág a szalonnából, odaadja a bajtársnak, magának is szel, egy falatot a szájába tesz): Hát még a kolbász! Milyen löhetött a kolbász, komám!

(Az oroszok izegnek, mozognak, sóhajtanak, nyögnek. Egy sápadt, kis szőke oda csuszik a baka elé, kinyujtja remegve a karját s elibe tartja a markát. A szeme tele van könnyel. A szava elfullad, csak halk, keserves nyögés tör elő a szájából.)

B a k a (rákiált): Fenét a hasadba! Ilyen szalonnát? Még a cárotok se szagolt ilyet! Ruhig!

(A kis orosz összegörnyed. A feje a mellére hull. Sirni kezd keservesen, mint egy gyerek. A baka rápislant, elfordul.)

K o m a (rámereszti a szemét, meghökkenve): Hogy ri! Egy katona . . . Hogy ri!

B a k a (ránt egyet a vállán, a koma kezébe csusztatja a szalonnát, halkan): Nesze, add oda neki . . .

K o m a: A szalonnát? Én?

B a k a (lassan): Azt. Én rákiáltottam. Hát èn nem. Te add oda. (A koma szemébe pislant, fölcsattanó hangon): Nem tom hallgatni a bőgésit!

K o m a (odalöki a kis orosz elé a szalonnát, kenyeret.)

Az erdő széle megelevenedik. Egy csomó orosz törtet feléjük fegyver nélkül.

E g y o r o s z (előre szalad, lihegve áll meg a baka előtt, a fehér foga kivillan, röhögve): Kommen Zipcik!

B a k a (a komához): Te, mennyi az a Zipcik?

K o m a: Tudja a fene. Majd összeolvassuk üket, mint a birkát. (Az oroszokra): No, forverc!

B a k a: Gyerünk! Ha fufcik, ha zipcik, gyerünk!

(Mennek, mennek előre. A nap a domb mögül előtör. A kis muszka nyalja a száját s hálásan nevet a magyarok felé.)

K o m a (mérgesen a muszkára kiált): Ne röhögj . . . az anyád . . .

B a k a (szeliden): Ne bántsd. Hóttáig a szájában marad az ize. Az unokájának az unokája is ezt emlögeti.

K o m a (sóhajt): Hát még ha a kolbászból övött vóna! . . .

Pásztor József.

Az elfoglalt területek.

— Beszédes számok. —

A „Moldova" a román közvélemény tájékoztatására kimutatást közöl a hadviselő felek részéről eddig elfoglalt területekről, s megjegyzi, hogy ennek a hiteles statisztikának összeállításánál az az a szándék vezette, hogy megnyissa vele azoknak a szemét is, akik az utóbbi időben még felültek az ántánt hazug győzelmi híreinek, mert ez a statisztika matematikai pontossággal mutatja, hogy a háboru eddig elért eredménye melyik fél javára billenti a mérleget. Eszerint a

nyugati harctéren

a megszállott területek aránya ez:

A franciák elfoglaltak Elszászban a Vogézek mentén ezer négyzetméter területet. Ezzel szemben *Belgiumban 28.000 négyzetkilométer van a németek kezében*, tehát Belgium 29.000 négyzetkilométer területéből csak 700 négyzetkilométer maradt meg a szövetségesek birtokában.

Franciaországban tiz departement van egészen vagy részben a németek kezében. A tiz departement területének nagysága összesen 25.000 négyzetkilométer. A departement-ok ezek: Északi departement, Pas de Calais, Oise, Somme, Aisne, Ardennes, Marne, Meuse, Meurthe et Mosel és Vosges.

Belgiumban és Franciaországban tehát együttesen 53 000 négyzetkilométer területet foglaltak el a németek.

A keleti harctéren

az arány a következő:

Az oroszok Kelet-Galiciában a Bugtól keletre és a Dnyesztertől északra 11.000 négyzetkilométert tartanak megszállva. Ezzel szemben a középponti hatalmak területfoglalása ez:

Kurland és Kowno, Suvalki, Lomza, Plock, Kalisz teljesen, Varsó vidékének egy része, Pietriko teljesen, Radom, Kielce teljesen és Lublin egy része. Együttesen 88.000 négyzetkilométer.

A központi hatalmak tehát — mondja a „Moldova" — nyolcszor nagyobb területet tartanak megszállva, mint az oroszok Galiciában.

Tizenegy hónap óta tartó véres harc eredménye tehát az, hogy a központi hatalmak, a melyek tulnyomó számu ellenséggel állanak szemben, *141.000 négyzetkilométer területet foglaltak el az ellenségtől, míg a szövetségesek csak 12.000 négyzetkilométer területet hódítottak.*

HIREK.

Csak kételyem van . . .

A fü, virág s az örök égbolt,
Mind-mind a reményt hirdetik;
Nekem csak kételyem van immár,
Amely mindent beketét.

Ami másoknak tán gyönyört ad,
Én abból is mérget szivok,
Elkerülöm a rózsabokrot,
Félve, hogy tán kigyó van ott!

Engem remegni készt a harmat,
Látása olyan iszonyu,
Hogy méreggel van tán keverve,
Félkel szivemben a gyanu.

És nem hiszek én már az égnek,
Bár tündöklök sugárai,
Ne higyj, ne higyj, az is csak látszat,
Ezt velem mindig hallani.

Vak kételyemnek gúny a társa,
Villám, mely zord éjben ragyog;
Nekem nincs mosolyom, könnyem sincs,
Én mindenen csak kacagok.

Kacagni és gunyolni mindent:
Isten-káromlás — meglehet, —
Ki látta megcsalt, nagy szerelmem,
Tán megbocsátja vétkemet!

Elhallgat a madár örökre,
Kit megcsalt a kora tavasz;
Én hinni nem tudok, legyen bár
Lelkem öngyilkossága az!

És porba hullva kérdem aztán
— Sirnék, de könnyem megfagyott: —
Oly nagy bün-e szeretni, hinni,
Hogy most oly elhagyott vagyok?!...

(Vác) **Kovacsics Katica.**

Akinek nincs jobb dolga,

indítson pert Taljánország ellen, biz' isten meg fogja érni a dolog a fáradságot, jó zsiros per lesz belőle, ami már maga is érdekes és ritka eset lesz ebben a pertelen világban . . .

Nagy Lajos király idejében tudvalevőleg Velence 1380-ban a turini békében arra kötelezte magát, hogy Magyarországnak évi 7000 aranyat fizet. Fizette is rendesen ezt az összeget, még Nagy Lajosnak 1382-ben bekövetkezett halála után is, egészen 1403-ig. Ebben az évben a Zsigmond királlyal elégedetlen magyarok behivták Nápolyi Lászlót ellenkirálynak. Velence ekkor megragadta a kinálkozó alkalmat és kiegyezett Nápolyi Lászlóval, aki az évi 7000 aranyat elengedte Velencének, sőt még Dalmáciát is áruba bocsájtotta. Tehette, nem volt az övé.

Magyarországnak azonban Nápolyi László nem volt soha törvényes királya, a törvénytelen trónkövetelő által tett engedmény tehát nem érvényes. Ajánlatos tehát, hogy amelyik ügyvédnek nincs jobb pere, perelje be a velencei köztársaság jogutódját, az olasz királyságot a hátralékos összegért, amely 1403. óta évi 7000 aranyról és járulékairól szól, vagyis 512 évet számitva, 7 százalék kamattal együtt 1 013,139,534,883,720,930 egész és 23 századrész arany lenne. (Szóval kiolvasva: egytrilliótizenháromezerszázharminckilencbilliótszázharmincnégymilliárdnyolczszáznyolcvanhárommilliónégyszázhuszezerkilencszázharminc egész és 23 századrész. Aki nem hiszi, számitsa utána.)

Most van a legjobb alkalom a per megindítására, mert a háboru után a taljánok még a perköltségeket sem tudják kifizetni. Az bizonyos, hogy a kereseti összeget az egész Unita Italia nem éri meg, beleértve d'Annunzió urat is . . .

— **Egyházi hir.** Gróf Mikes János szombathelyi megyéspüspök Haukó József ujmisés áldozópapot segédlelkészül Cserföldre kinevezte.

— **Katonai előléptetés.** A hivatalos lap közli, hogy Bogyay János tart. hadnagyot, alsólendvai adótisztet, a király főhadnaggyá nevezte ki.

— **Nyugdijazás.** Az igazságügyminiszter Rósás János alsólendvai kir. telekkönyvvezetőt, telekkönyvi hivatalunk vezetőjét saját kéreimére nyugdijazta. Rósás 42 éven keresztül szolgálta az államot s ebből a hosszu időből éppen huszonöt esztendőt töltött városunkban. Mindenkor hajszálnyira pontos, lelkiismeretes hivatalnok volt, akit tisztviselő társai és a felek egyaránt szerettek szolgálatkészségéért és egyenes, jó magyaros modoráért. Nagy munkaszeretetére vall az is, hogy már két évvel ezelőtt, negyvenévi szolgálat után nyugdijba mehetett volna teljes fizetéssel, de ő még tovább kivánt szolgálni. Az egész város népszerü „Rósás bácsi"-jának szivből kivánjuk, hogy a jól megérdemelt nyugdijat eröben, egészségben minél tovább élvezhesse.

— **A Vendvidéki Közművelődési Egyesület közgyülése.** Szombaton délelőtt tartotta Muraszombatban ez évi rendes közgyülését a Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület. A gyülésen Pósfay Pongrác nyug. főszolgabiró elnökölt, aki tartalmas megnyitó beszédében az egyesületi év fontosabb eseményeit ismertette. Ezután a számadások előterjesztésére került a sor, melyet a közgyülés jóváhagyóan tudomásul vett. Majd pedig a jövő évi költségvetést állapitották meg. A tisztujitás megejtését a háboru utáni időre halasztotta a közgyülés.

— **Halálozás.** Keszthelyről jelentik: Kővári Károly csorna-premontrei kanonok, ki a keszthelyi főgimnáziumnak 26 évig volt tanára, elhunyt 73 éves korában.

— **Alsólendva nyári fürdője.** Az alsólendvai fürdőrészvénytársaságnak a „Fekete-ér" mellett épült csinos és kényelmes fürdőháza és uszodája reggel 6 órától este 8 óráig áll a közönség rendelkezésére. A társaság a fürdő használati díját a lehető legminimálisabbra szabta meg, azért, hogy a szegényebb néposztály is igénybe vehesse. Igy felnőtteknek egy fürdőjegy 20 fillér, diákoknak és gyermekeknek 10 fillér. Amint köztudomásu, a fürdő létesitésekor a társaság nem sajnált sem költséget, sem fáradságot, csakhogy olyan dolgot alkosson, ami teljes mértékben kielégiti az igényeket. Sikerült is elérnie, hogy Alsólendvának ma kényelem, higienia és csinosság tekintetében olyan nyári fürdője van, amilyennel kevés ilyen kis város rendelkezik. A fürdőt a megállapitott időben lehet nőknek és férfiaknak használni és pedig nőknek délelőtt 9 órától 11 óráig s délután 2 órától 5-ig, férfiaknak délelőtt 6 órától 9-ig, 11-től délután 2-ig és 5 órától este 8-ig. Fürdőjegyeket Balkányi Ernő könyvkereskedésében lehet váltani, de tanácsos egyszerre több jegyet vásárolni, hogy szükség esetén kéznél legyen.

— **Utóbemutató szemle.** Nagykanizsán f. hó 22-én és 23-án utóbemutató szemle lesz. Ezen egész Zalavármegye területéről mindazok a B. osztályu népfelkelők tartoznak megjelenni, akik az eddigi népfelkelői bemutató szemlékről bármi okná fogva elmaradtak.

— **Haza Amerikából.** Krizsankó Iván zsidahegyi lakós már évek óta tartózkodott Amerikában. A háboru kitörésekor azonban elfogta a honvágy s elhatározta, hogy munkabiró erős karjait felajánlja a hazának. Még a mult hónap elején megszerezte egy román alattvaló iratait, azzal Baltimoreban hajómunkásnak szegődött s Londonon s Koppenhágán keresztül sok viszontagság után a mult héten megérkezett Muraszombatba, ahol a szolgabirósággal jelentkezett. Örömmel mesélte, hogy boldog érzés vett rajta erőt, amikor Pestre érkezve látta, hogy ott még mindig magyarok vannak, mert Amerikában mindenüt az a meggyőződés, hogy Budapest már rég orosz kézben van.

— **Uj távirda-állomás.** A pécsi postaigazgatóság közli, hogy a zalamegyei Komárváros községben távirda-állomás létesült.

— **A magyar föld termése.** Az Isten áldásának számokban való megbecsülését ma kapja az ország a földmivelésügyi miniszteriumtól. Ezek a számok hatalmas és gyönyörü számok, tetszik reménységünket, amelyet a termő magyar földbe vetettünk, és felbiztatnak, megnyugtatnak és megerősitenek bennünket. A földmivelésügyi miniszterium első számszerü becslése szerint Magyarország földjén (Horvátországot és Szlavóniát ide nem értve) 45,970.000 métermázsa buza, 12,900.000 métermázsa rozs, 12,460.000 métermázsa zab lesz az idén.

A tavalyi terméshez hasonlitva az idei terméstől, a különbség holdankint igy oszlik meg:

Buza holdankint átlag 7.82 mm. (5.8), rozs holdankint átlag 6.97 mm. (5.81), árpa holdankint átlag 6.63 mm. (7.47), zab holdankint átlag 6.63 mm. (6.86). A mult évben a buzatermés Magyarországon 28,641.091 métermázsa volt. Az idén, szinte kétszerannyi. Mennyi munka hozta ezt az istenáldást elő a háboru évében, hány asszony, leány, gyermek és aggastyán verejtékezett a magyar mezőkön... Az aratás eredménye még talán javitani is fogja előreláthatólag a miniszterium föltételes becslését, a kedvező időjárást tekintve a magyar gazdakörök az idén közel ötvenmillió métermázsa buzára számitanak.

— **A 19 évesek bevonulása.** E héten tették közzé a honvédelmi miniszternek a 19 éves népfelkelők bevonulásáról szóló rendeletét. A rendelet értelmében f. hó 15-én, csütörtökön reggel kellett a 19 éveseknek bevonulni. Azoknak a 23—36 éveseknek a bevonulásra, kik az idén megtartott bemutató szemléken beváltak, de eddig még valamely okból nem vonultak be, a rendelet szerint augusztus 15-ére maradt.

— **Orosz fogságból.** Németh Pál alsólendvai lakatosmester még január hóban orosz fogságba került. Azóta vasárnap érkezett tőle először levél. Sem-Palatin nevü városból junius 10-ikei kelettel azt irta a feleségének, hogy sebesületlenül került fogságba s egészséges.

— **Tábori levelekből.** Vlay Imre 48-ik gyalogezredbeli hadapród-jelölt, lapunk munkatársának az orosz harctérről irt leveléből való ez az érdekes részlet: „Fenségesen szép dolog a háboru! Hőst csinál a leggyávább emberből is. Te! a legrettenetesebb égzengés csak bodzafapuska durranás az itteni zajhoz képest. A géppfegyver messziről ugy hangzik, mint a mi jó öreg templomunk tornyában a nagypénteki kereplő, csak sokkal gyorsabb tempóban. Mikor pedig a gránát, meg a srapnel süvit a fejünk felett, a levegőben olyan hangot ad, mint a viharágyu a Szmodiss-parton, csak százszor erősebb. Mikor aztán robban, annak a hangja meg hasonlit ahhoz a hanghoz, mintha egy óriási üres, visszhangos teremben száz revolvert egyszerre elsütnek. Szóval, rettenetesen gyönyörü, vagy gyönyörüen rettenetes, ahogy tetszik . . ."

Lapunk egy barátja az olasz harctérről küldte ezt a csábitó irást: „Kedves Szerkesztő barátom! Ezennel meghivlak látogatásra erdei lakunkba, mely sziklarakásból és egy lebontott háztető deszkáiból áll egy meredek hegylejtőn elterülő erdő szélén. Kitünő hegyi levegő, remek kilátás az Isonzó partjára. Olasz betörés ellen drótakadályokkal és kézi gránátokkal felszerelt őrökkel biztositva. Telefonhasználat, telefonhirmondás, kitünő ellátás, hideg zuhany. Ajtónk előtt földieper, páfrány és cyklamen. Skorpió és vipera eddig még nem találtatott. Esténkint fényes kivilágitás és tüzijáték fényszórókkal és világitópisztolyokkal. Szemben levő hegyen élénk idegenforgalom. Gyere minél előbb! Ölel barátod X."

— **Szabad már tiszta buzakenyeret sütni.** A hivatalos lap közli, hogy a kormány hatályon kivül helyezte a buza és rozsliszt kiméléséről februárban kiadott miniszterelnöki rendeletet. Megint süthetünk tehát keveretlen buzavagy rozskenyeret.

— **Az olasz háboru térképe** gyönyörü, rendkivül pontos kivitelben jelent meg a Népszava kiadásában. A kitünő, ötszinben nyomott nagy térkép felöleli egész Olaszország, Tirol, Karintia, Svájc, délkeleti Franciaország, az egész olasz, dalmát, albán tengerpart hegy- és vizrajzi képét, az összes vasuti és utvonalakkal, városokkal és erődítésekkel. A pontos és gyönyörü kivitel mellett a térkép rendkivül olcsó, ára 1 korona. Kapható minden könyvkereskedésben.

— **Országos vásár.** Alsólendván f. hó 22-én országos kirakó- és állatvásár lesz.

— **Levél az Isonzó-menti harcokról.** Az Isonzó-menti harcoknak hű képét adja az alábbi levél, amelyet egy ott küzdő katona irt: Kémlelő őrjáraton vagyok, a lövészárkok pedig jó hátul vannak. Őrült lövöldözés folyt egész napon át, a nehéz olasz ütegek lövedékei bömbölve száguldottak el a titokzatos hegyszakadékok fölött. Most csönd van mindenfelé. A fényszórók kialudtak, valami idegenszerü nyugalom terpeszkedik a sziklacsucsok felett. Hallgatózunk. Minden idegszálunk megfeszül, most mindent élesebb érzékkel figyelünk. Egyszerre valami gyenge nesz hallatszik alulról, a hegy lábától. Talán valami állat, amely az üregéből jő, vagy valamely lezuhanó kődarab, de talán ellenség kuszik felénk? Ismét csend. Aztán ujból valami lárma, mintha elszáradt növényzet zörögne valamely nyomás alatt. Felénk közeledik valaki, — ez az ellenség! Alant a sötétségben, ahova a kergetődző felhők közül csupán bágyadt fény vetődik, mozgást észlelünk. Vadászok rajvonalai nyomulnak lassan előre, felénk. Megy is erről távbeszélőn a jelentés. Embereink fegyvereikhez nyulnak s mindenki elfoglalja a helyét. Nem alszunk, a sötétben ólálkodó ellenséget szépen nyakoncsipjük majd! Lent egyszerre élénkség támad s hangos kiáltozás kezdődik. „Savoya" és „Vittoria," kiáltozzák az olaszok. Talán azért, mert még egyszer sem volt „Vittoriá"-juk (győzelem), mióta itt vannak. Látjuk, hogy most már nagyobb tömegek özönlenek felénk. Nem tapogatóznak, nem szabódnak, olykor nagyokat ugornak. A bersaglierik ezek, bátor, csinos fiuk, az olasz hadsereg büszkei. Már egész jól látjuk csillogó szuronyaikat. Egyszerre csak elkezd a hegy dühöngeni. Vakító fénysugarak cikkáznak az ellenséggel szemközt, élesen megvilágitva annak előretörő hadoszlopait. Mintha a hegy recsegve-ropogva megnyilna, dörgés, üvöltés, gépfegyverkattogás, a hegyi ütegek pokoli zenéje hallatszik. Mintha vulkán nyilt volna meg s az okádna vaslövedékeket az ellenségre. Látjuk, amint az ellenség első sorai visszahanyatlanak, aztán ujak igyeknek föölfelé a hegyen, ezeket már közel engedjük jutni hozzánk. Tobzódó „Hurrá!" hallatszik az éjszakában s az ellenség összeomlik katonáink bravuros szuronyrohamában és száz meg száz holttest gurul, csuszik alá. Lent az ellenség ujból rendezkedik. Tudjuk még a kárpáti harcokból, mit jelent az: holttestekből boritott lejtőkön, ahol még meg sem aludt a hősök vére, ujabb csapatokat vinni rohamra. Erre még az erős idegzetü oroszok se vállalkoztak sikeresen. Az olaszoknak se fog jobban menni. De ime, még egyszer jönnek ellenünk . . . Ismét küzdelem támad, ágyudörgés, fegyvercsattogás. Hiába. Az ellenség visszahanyatlik... Fent pirkadni kezd. A halottak százai boritják a lejtőt, távolból a szétugrasztott és megvert ellenség visszavonulása látszik, mi pedig vidám reggeli üdvözletet küldünk a felkelő nap felé. A határ szabadsága jó kezekben van, mi őrködünk az Isonzónál!

— **Milyen lesz az uj liszt?** A kormány uj rendelete kapcsán érdekelt körökben felmerült az a kérdés, hogy az uj gabona feldolgozása hogyan fog történni és milyen lisztfajokat fognak a fogyasztóközönség rendelkezésére bocsátani, miután erre vonatkozóan eddig intézkedések nem történtek. Hir szerint a közel jövőben ujabb kormányrendelet fog ebben a kérdésben megjelenni, mely részletesen diszponál a továbbiak felett. A rendelet lényegében a kukoricát eredeti rendeltetésére utalja vissza és élelmezési célja helyett — amire eddig nagyrészt fel kellett használni — takarmányozási és ipari használatra kerül. A malmok a nulláslisztet huszonöt százalékban fogják kibocsátani, esetleg a finom tésztalisztheez azokat az örleményeket is hozzáadják, amelyek a háboru előtt gyengébb minőségüek voltak. — A főzőlisztet a jövőben keverés helyett tiszta buzalisztből, a kenyérlisztet pedig valószinüen harminc százalék árpával állitják elő.

— **Ujabb rendelet a terménybeli járandóságokról.** A miniszterium még 1914 december 15-én rendeletet adott ki, amelyben kimondotta, hogy a buzában, vagy rozsban kötelezett terménybeli járandóság egyharmad részét a gazdák árpában vagy tengeriben kötelesek a gazdasági munkásoknak kiszolgáltatni. A miniszterium most ezt a korlátozást egy ujabb rendelettel hatályon kivül helyezte.

— **A rongyszedés betiltása.** Sándor János belügyminiszter értesitette Zalavármegye aliapánját, hogy a rongyszedést és rongyszállitást betiltotta arra az időre, mig koleramegbetegedések fordulnak elő.

— **Kérelmek és panaszok hadiszolgáltatási ügyben.** A miniszterelnökségi sajtóosztály közli: Hadiszolgáltatásokra vonatkozó kérelmeket és panaszokat az érdekelt felek nagy számban intéznek közvetlenül a honvédelmi miniszteriumhoz, abban a valószinü feltevésben, hogy kivánságaik teljesitése ily módon könnyebben és gyorsabban elérhető. Most illetékes helyről arra figyelmeztetik a közönséget, hogy saját érdekében ily kérelmeivel és panaszaival közvetlenül az első sorban határozni hivatott következő hatósághoz forduljon: a hadiszolgáltatások után járó téritések és kártéritések kifizetése, vagy a már kifizetett téritések felemelése iránti kérelmek, valamint az ellátási igények iránt a községi előljáróságboz; felmentési igények, azután jogtalan igénybevétel vagy méltánytalan megterhelés, továbbá a hadiszolgáltatásoknál közreműködött közegek törvényszabályellenes eljárása ellen emelt panaszok, valamint egyáltalában a hadiszolgáltatásokat illető panaszkérvények iránt pedig az illetékes főszolgabiróhoz.

— **Öngyilkosság.** Dragonics Mihály, a keszthelyi gazdasági akadémia kertésze hónapok óta betegeskedett, álomkór vett rajta erőt, ugy, hogy napokig aludt. Ez az állapot annyira elkeseritette, hogy pénteken borotvával elvágta a torkát. Most haldoklik.

— **Jelenet a biróságon.** Feljelentettek a hatóságnál egy környékbeli gazdát, hogy a birtokában levő kukoricamennyiséget nem jelentette be. A biró megidézte és szigoruan kérdezte tőle:

— Miért nem jelentette be maga a kukoricáját?

— Mert kevés volt, uram.

— Ne beszéljen, tudom, hogy több volt, mint másnak, akik becsületesen jelentkeztek.

— Kellett a disznóknak.

— De most előbbre való az ember, mint a disznó!

— Az emberek? Azok egyenek buzakenyeret!

— Ugy látszik, maga nem tudja, hogy háboru van, összeveszett egymással az egész világ?!

— Összevesztek? Hadd veszekedjenek azok. De miért veszekedjünk mi egymással? — mondta a világ legtermészetesebb hangján.

— **Mindenki szeretné ismerni** azokat a tájakat, ahol az olasz háboru folyik. A gyermekek persze leginkább, őket minden érdekel, ami a háborura vonatkozik. Érdeklődésüket, mint mindenben ebben is kielégiti kedves gyermeklapjuk a Jó Pajtás, szép képeket közöl az osztrák olasz határvidékről, mely most szintén harcok szinterévé vált. Sebők Zsigmond és Benedek Elek képes gyermeklapja, e száma egyébként is tele van érdekes közleményekkel: Benedek Elek és Radó Antal irtak bele verset, Zöldi Márton elbeszélést, Sebők Zsigmond és Rákosi Viktor folytatják tegényeiket, Gyula bácsi a mackóról mond el érdekes dolgokat, Elek nagyapó mesét mon, Zsiga bácsi mókát. A rejtvények, szerkesztői üzenetek egészitik ki a szám gazdag tartalmát.

A Jó Pajtás-t a Franklin-Társulat adja ki; előfizetési ára negyedévre 2 K 50 fill., félévre 5 kor., egész évre 10 korona. Egyes szám ára 20 fillér. Előfizetéseket elfogad s mutatványszámokat küld a Jó Pajtás kiadóhivatala Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

— **A Társaság.** A második félév első számában Lázár István napkeleti történetének, a „Ruth"-nak közlését kezdi meg „A Társaság", ez a magas szinvonalon álló, gyönyörüen illusztrált képes heti folyóirat. Az érdekes regényt Márton Ferenc müvészi rajzai fogják illusztrálni. Abonyi Árpád novellát irt az uj számba, Sável Kálmán pedig harmadik „Huszáreseteí"-vel kedveskedik. Ezenfelül Váry Rezső elbeszélése, a „Miért?" rovat aktualitásai, Szentimrey Jenő, Melháné Hilf Paula, Tóth László és mások versei, divatlevél és több apróbb közlemény tarkitja az ezuttal is gazdagon illusztrált számot. „A Társaság" előfizetési ára egész évre 18 kor., félévre 10 kor., negyedévre 5 korona. Mutatványszámot ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal: Budapest, Ritz-szálló.

— **A Világháboru Képes Krónikájának** most jelent meg a 41. füzete szines, változatos tartalommal, igen gazdagon illusztrálva. Fényképfelvétel sorozata ezuttal az északi harctérről közöl rendkivül érdekes jeleneteket, mélynyomásu műmelléklete helyét pedig Flandria dombormüvü térképe foglalja el. A háboru történetének folytatólagos tárgyalása során a főbb fejezetek a következők: A flandriai küzdelem; Dixmuiden elfoglalása; Romok között; Az Ypern körüli harcok; A tengerparton, stb. — „Szathmáry szava" cim alatt egy igen szép verset is hoz a füzet, a melyet Hellmuth Unger orvos irt a déli hadseregnél és Jászay-Horváth Elemér forditott magyarra. — A „Mai hadviselés" rovatában a drótnélküli táviróhak a világháboruban való fontos szerepéről van szakszerü ismertetés. — A füzetet, melyhez ingyen mellékletképpen ezuttal is csatolva van Jókai: „A jövő század regénye" c. művének egy ive, a „Háboru humora" egészíti ki. Egy füzet ára 24 fillér, előfizetés negyedévre 3 korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest, VIII., Üllői-ut 18.

Szerkesztői üzenetek.

T. I., Pacsa. Köszönjük. Egyik közeli számunkban megjelenik.

B. E., Budapest. A „Levél" nem felelt meg egy önálló tárcának, azert nem közöltük. Ezeket a dolgokat még nem volt időnk átnézni.

1241/915. **Kót község elöljáróságától.**

Árverési hirdetmény.

Kót község határában 1915. junius hó 17-én talált egy darab gazdátlan ló, mely 10—12 év körüli világos pej kanca, homloka csillagos, orra fehér, hátsó lábai kesék, haja nyirott, farka vágott, bal hátsó combján „H. U. 7." beégetve

Kót községben, a községbiró házánál

az 1894. évi XII. t.-c. 105. §-a, illetve a 48000/94. F. M. rendelet 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek nyilvános árverésen

1915. julius hó 26-án délután 3 órakor

el fog adatni.

Az ekként befolyt pénz elsősorban az eljárási költségek, azután a kárdijak, illetve a károk megtérítésére fordittatik, az esetleg fennmaradó összeg pedig a zálogtárgy tulajdonosának — ha az a kár megtörténtétől, 1915. junius 17-től számitandó egy év alatt jelentkezik — visszaadatik, ellenben Kót község szegényalapja javára bevételeztetik.

Kót, 1915. julius hó 12.

Községi elöljáróság.

Steckenpferd-liliomtejszappan

Bergmann & Co. cégtől Tetschen a|Elbe

egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvend szeplő ellen való elismert hatásánál fogva s a bőr és szépség gondozásában való felülmulhatatlanságáért. — Ezernyi elismerőlevél! Sok legnagyobb kitüntetés! Bevásárlásnál óvatosság! Ügyeljen nyomatékosan a Steckenpferd védőjegyre és a czég helyes nevére! Darabja 1 koronáért kapható gyógyszertárakban, drogériákban, illatszerüzletekben stb. 40—31

Hasonlóképpen kitünő Bergmann Manera liliomkrémje (80 fillér egy tubus). Kitünő szer női kezek gondozására.

Egy jó házból való fiu

tanoncnak,

továbbá egy katonaságmentes

segéd

ki a füszerszakmában teljesen jártas és a rövidáru-szakmát is némileg ismeri, felvétetik. 3—1

Ajánlatok **Petritsch M.** rövidáru- és füszerkereskedőhöz **Stridóvár**, küldendők.

Vendéglősök figyelmébe

: ajánlom, : hogy nálam **SZÉNSAV** bármikor : kapható. :

Mayer Ödön Alsólendva, Főut

BENZOLINE

a cséplési idényre rendkivül szükséges uj hajtóerő motorüzemhez.

A benzint teljesen pótolja!

Minden mennyiséget katonai engedély és pénzügyőri ellenőrzés nélkül körmendi raktáramból **azonnal szállitok**

100 kilónkint 140 kor.-ért

utánvétellel.

A hordó darabonkint 8 kor. 50 fillér, ezen árért bérmentve visszaveszem.

Ajánlok továbbá

gépolajat . . 170 kor.-ért

hengerolajat . 280 „

Kisebb vételnél az edény felszámittatik!

Haas Aladárnál

KÖRMEND. 2—2

Értesitem a t. vendéglős urakat, hogy

Isoó Ferenc ügyvéd ur alsólendvai (Szentháromsághegyi)

összes BORAIT

megvettem s azt a napi árak mellett ELADOM.

Eladás csakis nagyobb kvantumban.

BADER HERMÁN

ALSÓLENDVA.

Alsólendván, a vasutállomás mellett, Stern Henrik házában egy szép

kétszobás lakás

a mellékhelyiségekkel és nagy konyhakerttel (esetleg istállóval) együtt

folyó évi október hó elsejére — vagy esetleg előbbre is — KIADÓ.

Egy jó magaviseletü, lehetőleg 2, vagy 3 felsőbb (polgári) iskolát :: végzett fiu ::

nyomdász-tanulónak

évenkint emelkedő fizetéssel felvétetik Balkányi Ernőnél :: Alsólendván. ::

HADIFOGLYOK

részére

pénzátutalásokat

eszközöl

2—2

az Alsólendvai Takarékpénztár.

Kévekötél Manilla-zsinorból!

Az előrehaladott idény folytán 1000 darabonként saját csülkös **18 korona**, ugyanaz facsatos **20 korona**.

Viszonteladóknak 10 százalék engedmény.

SINGER MÓR W. ÖZV. és FIA, Győr, Dr. Kovács Pál-utca (Tejfeles-utca) 1. szám

Kender- és jutaáruk, linoleum gyári raktára. Perzsa-szőnyegek közvetlen behozatala.

Előfizetőink ingyenes hirdetési rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink ingyenes hirdetési rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF épitész, épitési vállalkozó. Elvállal épitési tervek készitését, mindennemü épitkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uri-divat cikkekben.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS babsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

Özv. FARAGO ISTVÁNNÉ borbély- és fodrász.

FEHÉR ANTAL köröm- és kocsi-kovács.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász. Főut.

GOMBOSY és WENDL füszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porczellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata. Kényelmes bérkocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMÁSNÉ kéménysepró-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

Özv. GREGORENCSICS JÓZSEFNÉ szikvizgyára, Alsó-utca.

HEGEDICS ISTVÁN csizmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DÁVID szállitási (spediteur) vállalata

LEVASICS FERENC epitőiparos.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár chinaezüst árukban. Elvállalja vasgyürük arannyal való bélelését.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.

MÁRTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz. asági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS epitőiparos.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona" nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épü et- és géplakatos.

NEMETH ERNŐ borbelyüzlete Fóut, Beck-f. házban

POLLAK LÁZÁR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

„SCHRANTZ-ÁRUHÁZ" (Alsólendva, Templomtér, dr. Filkor-féle ház) legolcsóbb bevásárlási forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkekben.

SIPOS DÁNIEL esőrendü uriszabó (Főut).

SIMONKA JÁNOS szijgyárto.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerékpárok javitását.

Id. SCHWARCZ SÁMU füszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és bőrkereskedése a vasuti állomás átellenében.

TIVADAR FERENC vas- és füszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sirkőraktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készitése.

TOMKA GYÖRGY vas- és füszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenelad fás és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és csemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávés.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszufalu.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédics.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg. Eternit-pala raktár.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Royal"-kávéháza Csáktornyán.

FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkóc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédics.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GIDER GUSZTÁV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GAAL SÁNDOR molnár Rédics.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVATH MÁRTON bádogosmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celldömölk.

HERZ MÓR kereskedő Velemér (Vasm.)

JERICS IVAN ácsmester és kutszivattyu-berendezési vállalkozó Murahely.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszufalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Gönterháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárusitása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javitó műhelye Csáktornyán.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendvahosszufalu.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbely Lendvavásárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa

MILHOFER TESTVÉREK vegyeskereskedése Lendvavásárhely.

MAYER JÁKAB kereskedő Muraszerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NÉMETH ISTVÁN cserepes-m. és telőfedő Resznek

POLLÁK SÁMU vendéglős Murahely (Dekiezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

PFANCELTER KÁROLY a „Vigadó" bérlője Igló.

ROSENBERGER DÁVID kereskedő Zalabaksan.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCSICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszkakereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

SZOCSÁK LAJOS cipész Csesztreg

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.

TURNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRÁS vendéglős Belatinc.

„VADÁSZKÜRT" nagyszálloda Budapest.

VARGA JÓZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNÁC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JÁKAB uradalmi műmalma Böhönye (Somogy-m.)

Az olasz háboru térképe

Ára 1 korona

Tartalmazza az összes helységeket, folyókat, hegyeket, eröditéseket stb.

Kapható:

Balkányi Ernő üzletében

Alsólendván.

Gyönyörü illusztrációk! **Érdekfeszitő olvasmányok!** **Mesésen olcsó árért!**

A most folyó világháborunak valósággal szenzációját képezi az a folyóirat, mely 32 oldal terjedelemben, gyönyörü illusztrációkkal

A Világháboru Képes Krónikája

cimmel jelenik meg. Minden füzethez Jókainak a »Jövő század regénye« c. müvéből egy iv van csatolva, azonkivül mümellékletek.

24 fillér A füzetek hetenkint egyszer jelennek meg! Egy-egy füzet ára csak 24 fillér! **24 fillér**

A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsólendvan